

Oud Alquin-gitarist Ferdinand Bakker (72) keert met 'nieuwe band' Lone terug op concertpodium

Hoe herover je als 72-jarige rockmuzikant weer een plekje op het concertpodium? „Gewoon doen wat je zelf lekker vindt en wilt horen”, zegt Ferdinand Bakker, die volgende week in de Boerderij in Zoetermeer staat. Hij treedt er op met zijn ‘nieuwe band’ Lone.

Nou ja, nieuw? Lone is het project dat de muzikale duizendpoot in 2013 is begonnen met zijn oude makker Michel van Dijk. Jarenlang vormden ze de kern van de Delftse band Alquin. Toen dat tijdperk definitief werd afgesloten, besloten ze samen verder te gaan. „We wilden op zoek naar

onze muzikale roots”, zegt Ferdinand Bakker. „Dat kan alle kanten opgaan: soms blues, dan weer jazz, van Bob Dylan tot Steely Dan. Die afwisseling maakt het elke keer weer leuk.”

Vier albums zagen in het pre-coronatijdperk het levenslicht. Recensenten kwamen superlatieven tekort om het nieuwe werk van de oude rockers de hemel in te schrijven. Op de radio is de muziek echter niet te beluisteren. „Wij passen niet in formats en algoritmen”, verzucht Bakker. „Gelukkig hebben we de Boerderij, een fantastisch podium voor muzikanten als wij. De directeur daar maakt duidelijke keuzen in zijn programmering . Zelfs vanuit Duitsland en België komen bezoekers naar de specifieke bands die er optreden.”

Gelukkig hebben we de Boerderij, een fantastisch podium voor muzikanten als wij

Hoogleraar ontwierp hoes

Eerder dit jaar verscheen van Lone het vijfde album *No5* op cd en op streamingsdiensten. Vanaf dit weekeinde ligt ook de uitgave op vinyl in de winkel. Al lijken de liedjes uit de losse pols te zijn gemaakt, Bakker en Van Dijk zijn perfectionisten in hun vak. Zo is het hoesontwerp van Jeroen van Erp, voormalig hoogleraar design aan de TU Delft en mede-oprichter van het gerenommeerde ontwerpbureau Fabrique.

N°5

STEREO

Can I get a rise out of you
Count me out
Because of you
Magic touch
Hard times are coming
You might not have seen the best of me
The liar
Blue to be blue
A friend
Steady as a rock
Motion 301121

Lone

Het hoesontwerp van het nieuwe album van Lone is gemaakt door Jeroen van Erp, oud-hoogleraar design aan de TU Delft © Jeroen van Erp

Ferdinand Bakker is een atypische oude rocker. Niet het karikatuur dat met doorrookte stem eindeloos strooit met sterke verhalen over de wilde jaren 70. Hij is grootgebracht met klassieke muziek, studeerde architectuur en begon in 1988 in Amsterdam zijn eigen opnamestudio voor (film)muziek, luisterboeken en opdrachten voor reclamebureaus. In zijn vrije tijd houdt hij zich het liefst bezig met poëzie en filosofie.

„Ik houd van taal”, zegt Ferdinand Bakker. „We besteden dan ook altijd veel aandacht aan onze teksten. Ik probeer een verhaal te construeren rond beelden die ik in mijn hoofd heb zitten. Zoals dat van een reiziger die met schamele bezittingen in een trein stapt op weg naar een nieuwe, onzekere bestemming. Dat nummer stond al op het nieuwste album, maar kreeg extra zeggingskracht, of juist een andere wending met de oorlog in Oekraïne.”

Documentaire oude rockers

Eerder dit jaar was Ferdinand Bakker te zien in de op NPO1 uitgezonden documentaire [Tot de laatste snik?!](#), waarin oude rockmuzikanten van Angela Groothuizen tot Jan Rot werd gevolgd die worstelden met de vraag of ze moesten doorgaan of stoppen met optreden. In de documentaire kwam de jarenlange vriendschap aan bod tussen Ferdinand en zijn oude soulmaat Michel van Dijk en hoe de twee zichtbaar veel plezier beleefden aan het samen opnemen van nieuwe nummers in Ferdinands studio.

Tekst gaat verder onder de foto.

WHEELCHAIR GROUPIE

ALQUIN

MR. WIDOW

Singlehoes van Wheelchair Groupie, de bekendste single van Alquin

Bassist Rinus Gerritsen (75) van Golden Earring liet in de documentaire doorschemeren niet aan stoppen te willen denken, omdat hij het gevoel heeft met het klimmen der jaren alleen maar beter te worden. Ferdinand Bakker deelt dat gevoel. „Je hoeft je op deze leeftijd niet meer te bewijzen of na te denken met welke muziek je de wereld wilt veroveren”, zegt hij.

Neil Young coverband

Met stadsgenoot Polle Eduard (bekend van de band Tee Set) en zanger Henk Koorn (Hallo Venray) vormt hij tevens een gelegheidsbandje Forever Young dat liedjes van Neil Young vertolkt. Dat doen ze een à twee keer per jaar in café de Klok aan de Oude Delft. Bakker: „Als drie enorme bewonderaars zijn we een keer met elkaar naar een concert van hem geweest in Ahoy. Tijdens dat concert zong Neil Young echter alleen maar nummers van zijn laatste toen verschenen album. We waren niet onder de indruk en zeiden na afloop tegen elkaar: dat kunnen wij beter.”

Maar eerst het concert van Lone in Zoetermeer op 20 mei. „Een tournee is er niet bij”, zegt Bakker. „We laten ons bijstaan door drie bevriende muzikanten. Drie keer repeteren en dan moet het erin zitten. Dat is ook weer een voordeel van werken met ervaren muzikanten: het voelt als iets vanzelfsprekends.”

Gitarist en later multi-instrumentalist Ferdinand Bakker vormde met zanger Michel van Dijk het gezicht achter de Delftse band Alquin. De leden kenden

elkaar van de studentensociëteit KSV Sanctus Virgilius. De groep wierp zich op het genre van de progressieve rock. Dat leverde ze weliswaar geen top 40-noteringen op, maar wel een aantal goed verkochte albums, ook in het buitenland. Ook speelde de band op Pinkpop. Het nummer *Wheelchair Groupie* heeft het nog wel tien keer tot een notering in de Top 2000 van Radio 2 gebracht. Muziekkrant Oor noemde *Nobody Can Wait Forever* een van de beste Nederlandse rockplaten van de jaren zeventig. In 2003 maakte Alquin een comeback, waarna twee cd's verschenen met nieuw opgenomen nummers. Na het definitieve einde van de groep besloten Bakker en Van Dijk als duo verder te gaan onder de naam Lone.